

Volilci Trebanskega, Zatičinskega, Žužemberškega, Mokronoškega, Litijskega in Boštanjkega okraja!

Na mesto prezgodaj nam umrlega visokospoštovanega domoljuba gospoda S. Treo-ta bode volitev deželnega poslanca v Trebnem 24. dan t. m.

„Slovenija“, društvo za brambo narodnih pravic, ki ima po svojih pravilih nalogo, da nasvetuje volilcem možé, ktere naj volijo v zbor, težavne te naloge noče izvrševati sama po sebi, ampak le po zaslišanji volilcev tacih, o kterih vé, da jim zaupajo tudi drugi volilci istega kraja. Temveč pa je tacega vzajemnega postopanja pri taki volitvi treba, kjer mnogo okrajev skupaj voli in ni vselej mogoče, da ne bi bilo različnih misli, dokler ne pride dan volitve, pri kateri pa je edinosti treba, da se ne razcepijo glasovi. Ko je „Slovenija“ po svojih zaupnih možéh izvedela, da je mnogo glasov za gosp. dr. Zarnika, naprosila ga je, naj razglasí volilcem svoj program, in na ta poziv je poslal društvu to-le pismo:

Moj program.

V vsem političnem in nepolitičnem mišljenji in dejanji mi je bil in mi bode vedno pred očmi edini cilj in konec, edina svrha: korist in napredek slovenskega naroda. Vsled tega sem pa prepričan v dnu svojega srca:

1. Da edina rešitev našega naroda je v tem, da se razkosani njegovi udi v 8 deželah zdaj bivajoči v eno telo v „zedinjeno Slovenijo“ združijo, in da se mora vsaki pravi rodoljub z vsemi silami in z vsemi po postavi dopuščenimi sredstvi pri vsakej priliki za to potezati, da se ta misel kar najprej mogoče oživotari.

2. Da nam med vsemi državnimi kombinacijami Avstrija daje še vedno največe poroštvo za ohranjenje in vzdržavanje naše narodnosti; — a to edino le takrat, ako se Avstrija na svoji po naravi odmerjeni, to je, federativni podlagi ustroji.

3. Da je v verskih in šolskih zadevah za naš narod ta politika najkoristnejša in najshodnejša, ktero večina zdanjega kranjskega zbora sledí. Jaz sam, ako bi bil v tem zboru sedel, nikdar ne bi bil drugače v omenjenih zadevah glasoval. Posebno mi pa do tega stoji, da se šola od cerkve ne loči; vsako delovanje za ločitev zdi se mi vedno jako škodljivo in pogibeljno za naš narod.

4. Da se moramo z vso močjo za to truditi, da dobí naš jezik izključivo vladanje v vsem javnem življenji, to je, v vseh uradnih in v vseh šolah.

5. Da se volilna pravica za deželne zборе in za mesta podemokrati, to je, da se odpravi tako imenovano zastopanje interesov in fevdalstva (pri volitvi za veliko posestvo), da se povsod 3 volilni redi v enega samega zlijejo in da se niži cenzus vpelje.

6. Da se vsem javnim uradnikom, častnikom in penzionistom aktivno volilno pravo odvzame.

7. Da se v skupni državni zbor pošilja le delegacija iz deželnega zbora zedinjene Slovenije, ako taisto enkrat (se ve da po postavni poti) dosežemo.

V Ljutomeru 1. maja 1869.

Dr. Valentin Zarnik.

Razglašaje ta program vsem volilcem priporoča po dogovoru z gori omenjenimi volilci društvo „Slovenija“

gospoda doktorja Valentina Zarnika,

rojaka Vašega, rojenega Ljubljana, zdaj advokatnega pomočnika v Ljutomeru, za deželnega poslanca. — Bralcem slovenskih časnikov je njegovo imé že dolgo dobro znano, kajti mnogo je že pisal za narod naš, in kar se napravljajo tabori, sloví njegovo imé kot posebno izvrstnega govornika; po njem bi tedaj deželni zbor dobil izdatno moč. Kazal je, da pozná potrebe naroda našega.

Volilci! že trikrat ste slavno pokazali, da ste volili v lepi edinosti in v tej edinosti ste tudi zmagali. Naj bodi Vam edinost tudi zdaj vodilo!

Naposled Vas opominjamo še tega, da vsak volilec seboj prinese poverilni list (Legitimationskarte), ki ga je dobil od gospóske in da ga oddá volilni komisiji; drugače ne smé glasovati.

Za odbor narodnega društva „Slovenije“ v Ljubljani 11. maja 1869.

Dr. Jan. Bleiweis, prvomestnik.

Jan. Murnik, tajnik.

Tabor na Vižmarjih,

na binkoštni pondeljek popoldne ob treh,

v poslednjih „Novicah“ le proti temu naznanjen, ako ga sl. vlada dovoli, je po dopisu c. k. okrajnega glavarstva od 6. dne t. m. dovoljen. Radostni slišimo, da se zbere mnogo naroda iz vseh pokrajin slovenskih. Na povabilo odborovo bojo o odločenih 5 programovih točkah govorili dr. J. Bleiweis, dr. Costa, dr. Razlag, dr. Zarnik in doktorand Noli. Dr. Toman zavoljo bolehnosti ni mogel zagotoviti, da pride; ako pa more priti, bode govoril; povabljeni za govor v omenjenih točkah so tudi dr. Vošnjak in še drugi rodoljubi. — Na polovico znižano vožnino po železnici je vodstvo železnice dovolilo.